D·N
27/12 1951

Professorer och kommunism i USA

Till de mest effektiva vapnen i propagandan mot USA hör påståendet att den andliga friheten, proklamerad i författningar och program, i praktiken hotas av myndigheterna och en kompakt ortodoxitet opinion. Alldeles grundlös är anklagelsen inte. I USA med dess stora ytliga statliga och enskilda universitet och högskolor, med dess bortåt 100.000 universitetslärare — proportionsvis mångfaldigt flera än hos oss — har den akademiska friheten varit oviker och omstridd i högre grad än i Västeuropas demokratier. Och under de senaste åren har debatten och striden på många håll blivit hetare, problemställningen mera preciserad. Frågan framför andra är professorerna och kommunismen. Skall en demokratisk åskådning fordras? Hur skall i så fall denna hållning garanteras? Får ligger utgångspunkterna för de konflikter som dessa är utkämpats i statsrepresentationer, universitetsstyrelser, fakulteter, domstolar och tidningar.

Det är väsentligt att fastslå att det övervägande antalet universitet inte direkt berörts av striden. Vid Oxferns förnämsta högskolor, t. ex. Columbia, Princeton, Yale, Harvard, har inga s. k. utrensningsaktioner försökts. De mest diskuterade fallen har förelegat vid några statsuniversitet i Västern och Södern. Ett sådant fall, tidigare kommenterat i Dagens Nyheter, var avskedandet av några professorer vid staten Washingtons universitet för nära tre år sedan. Ett annat, än mera uppmärksammat fall är "striden om eden" vid Kaliforniens statsuniversitet.

Denna konflikt började med att universitetsstyrelsen — bestående av guvernören, vice-guvernören, undervisningsministern och vissa andra befattningshavare och särskilt utnämnda — på våren 1949 avkrävde de anställda en edlig förklaring att de ej var medlemmar av det kommunistiska partiet och att de ej ingått några förpliktelser i strid mot deras lojalitetsplikt mot USA och Kalifornien. Att styrelsen fattade detta beslut tycks ha berott på att man ville förekomma en utrensningsaktion genom av representationen beslutad lag. Flertalet anställda avgav utan vidare den begärda edliga förklaringen; varför skulle man inte bedöga det som för var och en var självfallet? Men en betydande minoritet, särskilt bland de omkring 1.500 akademiska lärarna, vägrade att gå eden. Deras motiv har framlagts i en senare utkommen skrift (George R. Stewart, The Year of the Oath). De ansåg det förnedrande att avge en förklaring under hot om avskedande. Då det kommunistiska partiet var ett legalt tillåtet parti, borde ingen hindras att ansluta sig till det. Man riskerade att en annan gång eden skärptes, så att t. ex. socialistisk eller allmänt radikal uppfattning blev förbjuden bland professorer. Reellt var eden, framhöll man, löjeväckande; kommunister skulle enligt sin jesuitiska lära inte ett ögonblick tveka att svärja den.

Konflikten i Kalifornien blev snabbt centrum för en hela USA omfattande debatt. Statens guvernör, Earl Warren, erdrörande i universitetsstyrelsen och känd som aspirant på presidentkandidaturen inom det republikanska partiet, anslöt sig till minoriteten mening. Universitetsråd från alla delar av USA deklarerade sina sympatier för de professorer som vägrade att gå eden. Pressen gick alldeles övervägande på samma linje. Många professorer tog självmant avsked, och det var svårt eller omöjligt att besätta lediga platser. Det blev snart tydligt att universitetsstyrelsen var i färd med att skandaliseras en av USA:s största och mest berömda högskolor, och en rad försök till kompromisser och mildringar av den ursprungliga eden visade att styrelsen blev alltmera tvekosam.

De senaste månadernas händelser har inneburit en seger för den akademiska friheten, i det domstolsutslag har förklarats att det tjugotal lärare som avskedats för vägran att avlägga eden måste återinsättas på sina platser; statens högsta domstol har emellertid ännu inte tagit ställning till frågan. Universitetsstyrelsen har slagit till reträtt genom att för framtiden upphäva beslutet om edsavläggelse. Det är ingen överdrift att påstå att den kaliforniska striden blamerat hela rörelsen för utrensning inom universiteten och mer än någon annan konflikt bidragit att skapa förståelse för dessa frågor inom breda folkgrupper.

I det nyss nämnda domstolsutslaget sägs det väsentliga. Universitetsstyrelsen förskrider, heter det, genom sitt beslut skydda universiteten mot omstörtande (subversive) inflytelser; "vi har emellertid även klart för oss att lika stor som fara för omstörtning genom våld utifrån är faran för omstörtning inifrån genom att man successivt söker sönder och förstör själva grundvalarna för vår frihet." Archibald MacLeish uttrycker en dominerande opinion bland Amerikas intellektuella då han i novemberhäftet av The Atlantic instämmer. "Den enda idé som kan triumfera över politiastatens uppfattning att sanningen redan är funnen en gång för alla och att den därför har rätt att härska genom makt är den amerikanska grundatesen att en människa har rätt att själv finna sanningen."

Skogsinkomsterna bör beaktas

vid prisuppgörelsen med jordbruket, framhåller priskontrollnämnden i ett yttrande till jordbruksnämnden. Enligt detta bör en viss avräkning kunna ske mot den del av den vintade höjningen av lantarbetarlönerna som faller på brukarnas och familjernas arbetskraft. Självfallet måste en sådan avräkning bli en förhandlingsfråga, mycket beror på om man kan finna ett tekniskt förfaringssätt som i möjligaste mån eliminerar de orättvisor genomot de skogslösa jordbruken som en enkel kvittning kan innebära. En utjämning under dessa förutsättningar måste te sig mycket rimlig. De skogsägande jordbrukarna har under året fått en kraftig inkomstförhöjning. Enligt vad som framgår av en bilaga till förslaget om konjunkturskatt har rotvärdet på avverkad skog i enskild ägo stigit med 800 milj. kronor under innevarande avverkningsår jämfört med rotvärdena för ett par år sedan. Man bör beakta att den föreslagna konjunkturskatten icke kommer att drabba den övervägande delen av skogsinkomsterna.

Mot denna bakgrund skall ett uttalande av hr von Heland ses. Denne polemiserade för några dagar sedan i Katrineholm mot att lönsgarna skulle fått starkast känning av inflationen: "Jag tror att jordbrukarna blivit mest lidande på dyrtiden, därför att de aldrig riktigt hunnit med i lönehänseende." Jordbrukarna borde enligt hr von Heland rent av ha rekonstruktiva pristillägg på sina produkter. Så längt kan alltså en storjordbrukare sträcka anspråken när okunnighet förenas med fräckhet. Det är på tiden att konsumenterna börjar få upp ögonen för utpressningspolitiken.

PRESSGRANNAR

Kommunisternas röstetal kunde relativt stabiliseras efter 1948, finns det ändå utsikter för en propagandistisk förintelseoffensiv? frågar en skribent, Anatol Renning, i tidskriften Fackföreningsrörelsen:

Det är i alla fall troligt att den återstående kommunistiska väljarkåren eller åtminstone en stor del därav — inte kan påverkas genom nedvolgia antikommunistiska resonemang — alltså inte heller genom att misstänkliggöra kommunisternas nationella pålitlighet. Den huvarandra grunden för kommunisternas förtvande kan nämligen tänkas ungefär sammanfalla med den psykologiska mottagligheten gräns för reformistisk propaganda — en denna propaganda inte omlägga med en större hänsyn till motsvarande psykologiska beskaffenhet.

Vad man bör ta fasta på är de upplösningstecken som den kommunistiska åskådningen visar; anser författaren. Många är besvikna på den kommunistiska verkligheten, utan att därför vilja överge sin världsåskådning, de kan inte vinnas av en reaktionen reformism, men kanske av en "bevanslerande" riktning inom socialdemokratin.

De möjligheter som öppnas därigenom för socialdemokratisk propaganda har knappast i full utsträckning tillvaratagits. Man presumerar kanske — medvetet eller omedvetet — att de intellektuellas sympatier och världsåskådningar knappast kan återspegla bland de kommunistiskt arbetarna. Denna presumtion kan starkt betvivlas. En arbetarsvitoppare manifesterar inte sina motiv på samma sätt som den intellektuelle — och arbetarnas sammanhållningsinstinkt gör att man är obenägen mot ytterligare splittring; attingen behåller man sin partitrohet trots de vunna insikterna eller också börjar man i stället tysthet att vända socialdemokratiskt eller "soffligare". Man får alltså anta, att de arbetare som under de senaste åren lämnat partiet eller den kommunistiska väljarkåren inte är bara tillfälliga medlöpare, utan även en del tänkande och sökande folk — och att en annan del skänst folk, som ännu inte vänt kommunismen ryggen, är moget för en psykologiskt välgenomtänkt påverkan av den socialdemokratiska propagandan. Och genom dessa kan även en mindre tänkande och de mera rättrogna "amitas".

Resonemangen är på mer än ett sätt belysande. Under alla förhållanden ser nog den socialdemokratiska ledningen helire att de kommunistiska avhopparna stannar utanför partiet än att en fronderande flygel skapas inom detta.

LO-experten Gösta Rehn utsättes i Aftontidningen (x) för en avbasning med anledning av att han i en artikel gjort sig till talesman för vidgad centraldirigering:

För att förtydliga och belägga sin uppfattning anför Rehn bl. a. att "konsumenterna har varit tämligen värnlöst utlämnade i experternas våld — produktions-, handels- och konsumexperterna, även företagsamma och deras tjänare, som monopolistiskt söker dirigera produktion och prisbildning och med psykologiskt utstuderad reklam lockar dem att köpa vad de inte behöver av kvalitéter som de inte borde behöva acceptera.

Detta upprörande tillstånd har rumorera uppblöt, därför att konsumenterna via staten skaffat sig egna experter, som skyddar dem mot sådana lockelser. Utan dessa experter, med sina upplysningar om statistiken och olika funktioner, skulle individerna enligt Rehn vara offer för olyckan att "lockas köpa vad de inte behöver". Men vem är till sist kappbel att avgöra vad en människa behöver? För vår del har vi, gud bättre det, inte lyckats finna någon sådan allmängiltig människa eller konsumentnorm.

Det framgår inte med full klarhet, om Rehn tänker sig grävarens för att de "egna" experternas kompetens. Av ordalagen att döma synes han önska att de bli ganska vida. I varje fall skall de skydda konsumenterna från att köpa vad de inte behöver.

Livet är ett äventyr och den brutala verklighetens gäller många gånger risken att köpa vad man inte behöver.

Vi nödgas erkänna att vi inte alltid lyckats undertrycka vår frukten för att människorna personlig integritet reduceras till en quantité négligeable i experthyrkrattina i tankevärld, tillägger tidningen.

PRESSGRANNAR

Kommunisternas röstetal kunde relativt stabiliseras efter 1948, finns det ändå utsikter för en propagandistisk förintelseoffensiv? frågar en skribent, Anatol Renning, i tidskriften Fackföreningsrörelsen:

Det är i alla fall troligt att den återstående kommunistiska väljarkåren eller åtminstone en stor del därav — inte kan påverkas genom nedvolgia antikommunistiska resonemang — alltså inte heller genom att misstänkliggöra kommunisternas nationella pålitlighet. Den huvarandra grunden för kommunisternas förtvande kan nämligen tänkas ungefär sammanfalla med den psykologiska mottagligheten gräns för reformistisk propaganda — en denna propaganda inte omlägga med en större hänsyn till motsvarande psykologiska beskaffenhet.

Vad man bör ta fasta på är de upplösningstecken som den kommunistiska åskådningen visar; anser författaren. Många är besvikna på den kommunistiska verkligheten, utan att därför vilja överge sin världsåskådning, de kan inte vinnas av en reaktionen reformism, men kanske av en "bevanslerande" riktning inom socialdemokratin.

De möjligheter som öppnas därigenom för socialdemokratisk propaganda har knappast i full utsträckning tillvaratagits. Man presumerar kanske — medvetet eller omedvetet — att de intellektuellas sympatier och världsåskådningar knappast kan återspegla bland de kommunistiskt arbetarna. Denna presumtion kan starkt betvivlas. En arbetarsvitoppare manifesterar inte sina motiv på samma sätt som den intellektuelle — och arbetarnas sammanhållningsinstinkt gör att man är obenägen mot ytterligare splittring; attingen behåller man sin partitrohet trots de vunna insikterna eller också börjar man i

Resanderekord vid Stockholms Central Juldagen den varmaste på tjugu år

Resandefrekvensen ökade starkt under julen. Vid Stockholms Central såldo man i julveckan 121.000 biljetter, en rekordförsäljning som överstiger förlårets med 4.100. Även i Göteborg ökade antalet järnvägsbiljetter. Posten i huvudstaden distribuerade närmare 5 miljoner julkort, och antalet paket som sändes från staden var 1,5 miljoner.

På de tre centralstationerna i Stockholm, Göteborg och Malmö såldes sammanlagt jubiljetter för 3,57 miljoner mot 2,1 miljoner i fjol.

Försäljningarna i julbrafiken har varit påfallande små, och anhopningen av kända resenärer i stora hallen på Centralen i Stockholm kunde i stor utsträckning undvikas i år. Så i fack vare det nya kölappssystemet.

Vid Göteborgs central såldes i år 60.150 jubiljetter mot 59.150 under motsvarande tid förra året. Julbrafiken gick bra i lås vid Göteborg Central och några nämnvärde försenlingar förekom icke, om man undantar vissa genomgående tåg.

Bildvädret håller i sig

Inte på 20 år har stockholmarna upplevt en så varm juldag som i år, då temperaturen uppemot den annars veckan över den svenska huvudstaden torde saksna motsvarighet sedan 1926, säger Vederleksinst. Något skidföre i Stockholmstrakten väntar experterna i varje fall inte före nyår. En enda, vältig snöal strömning som ligger över nästan hela Nordamerika, Atlanten och Europa, och den synes inte bli ersatt av kallfuvindar de närmaste dagarna.

Flera gäster än någonsin i Åre

Julfirandet i de norrländska turistorterna har i år varit mest konjunkturen till Åre, där man inte haft på många gäster någon gång tidigare. Det hade även stört sig tillräckligt med sängplatser, och det var svårt eller omöjligt att besätta lediga platser. Det blev snart tydligt att universitetsstyrelsen var i färd med att skandaliseras en av USA:s största och mest berömda högskolor, och en rad försök till kompromisser och mildringar av den ursprungliga eden visade att styrelsen blev alltmera tvekosam.

De senaste månadernas händelser har inneburit en seger för den akademiska friheten, i det domstolsutslag har förklarats att det tjugotal lärare som avskedats för vägran att avlägga eden måste återinsättas på sina platser; statens högsta domstol har emellertid ännu inte tagit ställning till frågan. Universitetsstyrelsen har slagit till reträtt genom att för framtiden upphäva beslutet om edsavläggelse. Det är ingen överdrift att påstå att den kaliforniska striden blamerat hela rörelsen för utrensning inom universiteten och mer än någon annan konflikt bidragit att skapa förståelse för dessa frågor inom breda folkgrupper.

I det nyss nämnda domstolsutslaget sägs det väsentliga. Universitetsstyrelsen förskrider, heter det, genom sitt beslut skydda universiteten mot omstörtande (subversive) inflytelser; "vi har emellertid även klart för oss att lika stor som fara för omstörtning genom våld utifrån är faran för omstörtning inifrån genom att man successivt söker sönder och förstör själva grundvalarna för vår frihet." Archibald MacLeish uttrycker en dominerande opinion bland Amerikas intellektuella då han i novemberhäftet av The Atlantic instämmer. "Den enda idé som kan triumfera över polistatens uppfattning att sanningen redan är funnen en gång för alla och att den därför har rätt att härska genom makt är den amerikanska grundatesen att en människa har rätt att själv finna sanningen."

Svensk Afrikaforskare hemma från Transvaal

Docent Bengt Lundholm var fullastad med Tre-resolusenärer vid ankomsten till Bromma.

Till Bromma kom på annandagskvällen Uppsaladocenten och dägefjärsresenären Bengt Lundholm efter 2½ års arbete vid Transvaals museum i Sydafrikanska unionens huvudstad Pretoria. Han erhöjda befattningen efter den svenska sydafrikaexpeditionen 1948. Docent Lundholm har i första hand syssiat med dägefjärsvetenskap, men han har även hunnit studera andra djurgrupper, t. ex. fåglar och olika djurs förhållande till den omgivande miljön.

— Särskilt har jag studerat de rubbningar i den naturliga balansen mellan olika grupper av djur som uppkommit genom människans åtgärder, säger docent Lundholm. Vissa svedjor har varit utsatta för så stor avskjutning att andra, t. ex. gräsätare, fått utvecklas i frihet till den grad att de blivit ett stort ekonomiskt problem genom de skador de förorsakat odlingar och plantager.

Jag har deltagit i flera expeditioner till olika delar av unionen och demutom till Rhodesia, Sydvästafrika och Portugisiska Östafrika. Vidare har jag bl. a. kommit i kontakt med de storartade naturskyddsströvandena i Sydafrika. Mest kända är de kattdo i Sverige genom Krügerparken, men det finns också två andra reservat, ett för vit nosbörning och ett för den s. k. buntebocken, en antilop i utdöende.

Det har varit mycket givande, men nu säkert det bli skönt att få återförena sig med familjen, som jag inte sett på flera månader, slutar docent Lundholm.

Kommunalfullmäktige utvisade ordföranden

På julaftonen inträffade en cause célèbre i Tässjö, som är s. m. förskiftet ingår i Munka-Ljungby storkommun. Kommunalordföranden i den blivande storkommunen infann sig till julaftonens fullmäktigesammanträde i Tässjö, men visades ut av fullmäktigeordföranden där, som vägrade fullföija förhandlingarna förrän Munka-Ljungby-hon lämnat sammanträdet.

Anledningen till den senares närvaro var ett ärende som i viss mån även berörde storkommunen.

Redan i maj månad skulle ansvarsfrihet ha beviljats fattigvårdsstyrelsen för 1950 års förvaltning, men revisorerna hade avstyrkt. Det rådde nämligen stor oreda i räkenskaperna, som för en tid sedan varit hos Landskommunernas förbund. Det är icke utankbart att det blir tiodsrevision. Oredan torde dock inte vara avsiktlig. Hur stor summa som saknat råder om är icke känt.

Kommunalordföranden i Tässjö har tidigare blivit anmäld för länsstyrelsen i Kristianstad för obalanserat uppträdande. (TT, Hälsingborg.)

"Kvartetten som sprängdes"

Från vänster Erland Josephson, Benkt Åke Benktsson och Carl Hugo Calander.

Från Dagens Nyheters utsände medarbetare

GOTEBORG, onsdag.

Birger Sjöbergs "Kvartetten som sprängdes" liknades, när boken var ny, vid en svensk Pickwick-klubb. Romanen har med sin frodiga humor och figurmyller ett liv, som gjort att den nog lässs med nöje förfarande, fast mentiteten nu för tiden sticker väl starkt i ögonen och driften med småstadsmiljön förefaller vara schablonmässigt tam i många partier än den gjorde när verket var nytt. Till Birger Sjöbergs förbivande verk hör den knappast, och än mindre är Gösta Sjöbergs och Guido Valentins dramatisering något större glansnummer i svensk dramatik. Den har sina småputtriga scener, då publiken mycket gott, och dessemellan några rörande, men långtråkiga partier finns det också gott om, dialogen är mycket torr och tam stryckevis, och frågan är om Stadsteatern i Göteborg inhöstar någon större framgång med den repris som inleddes på annandagen.

Men visst hade också detta nya framförande sina poänger. Benkt-Åke Benktson som den matglade och slåktkäre Karl Ludvik hörde dit; han fick skrast redan på sin första replik och riddade därmed från trögt portgångsföre. Carl-Hugo Calander som den blyge fournalisten Cello och Karl-Magnus Thulstrup som ingenjör Flanerie hade också fångst den rätta lystern över sina figurer. Något så patenterat planhyrtat som den renare är svårt att tänka. En tillgång var också att pjäsens båda unga flickor hade fått det rätta lyriska skimret över sig. Ulla Jacobson som Electrical Girl gjorde sin som med flatmannens fader som spelades av Martin Ericson, till tvillings mest gripande, om man våge bemagna ett sådant ord, och debutanten Alva Berggren som Märta Avik var både frisk och sött.

Regissören Josef Halfen hade gjort det mesta av parodin och de komiska internotezona. Bland annat ordensmenen och den, som där redaktör Fogel (Bertil Anderberg) sköter orgeltrumporna vid Cellos bröllop blev till stora specqunumer. Carl-Johan Ström hade kärleksfullt fångat Grönköpingsmiljön i plysch och emmastolar. Någon dramatisk handling finns ju inte i stycket, men en ganska omväxlande bilderbok för familjerna i Göteborg att bläddra i i juletid blev det. Och mera var just inte att vänta.

Ebbe Linde

Stugs i gatan av bil, dödades, 62-årige lantbrukaren Harald Jacobsson från Hultsj i Hemse skadades så svårt vid en trafikolycka på juldagen att han natten till juldagen avled på Visby lasarett. Jacobsson skulle gå över en gata till sin bil som stod parkerad, då han påkördes av en annan bil och kastades i gatan, varvid han förlorade medvetandet och ådrogt sig en hjärnblödning, vilken medförde döden. Han efterlämnar maka och tre barn. (DN, Visby.)

Slogs i gatan av bil, dödades, 62-årige lantbrukaren Harald Jacobsson från Hultsj i Hemse skadades så svårt vid en trafikolycka på juldagen att han natten till juldagen avled på Visby lasarett. Jacobsson skulle gå över en gata till sin bil som stod parkerad, då han påkördes av en annan bil och kastades i gatan, varvid han förlorade medvetandet och ådrogt sig en hjärnblödning, vilken medförde döden. Han efterlämnar maka och tre barn. (DN, Visby.)

Sjöbo kan festa trots muljsjukan

Om inga nya fall av mul och klöv-sjuka inträffar, kan Sjöbo programenligt hålla sitt köpingsförande nyårsmarknad. Den gård med en enda ko som hotade spolera hela festprogrammet kommer att frånskrivas den 29 december, och därmed hävs nöjesförbudet i köpingen.

Två nya fall av sjukdomen konstaterades visserligen i Sjöbotrakten annandagen, men de smittade gårdarna ligger så långt från samhället att man för deras skull inte behöver förlänga isoleringstiden.

Mul och klöv-sjukesituationen i Skåne förvärrades annars betydligt under julhelgen. Julaftonen blev ganska lindrig för veterinärerna med endast två nya fall, men på juldagen rapporterades i stället hela sexton fall. Bland dessa var två mycket stora och värdefulla djurbesättningar som måste slaktas ned: Skönabäcks gård i Silimninge med 117 stärkestur och 407 svin och Bältinge gård i Skarhults socken med 96 nötkreatur och 154 svin. På annandagen konstaterades ytterligare två fall, båda i Sjöbotrakten. (DN, Malmö.)

På annadagskvällen konstaterades ytterligare ett fall av sjukdomen i Istorps socken, nämligen hos lantbrukare Hugo Andersson, Lundsgård, 18 nöt och 10 svin.

Muljsjukan har nått Skarahorps län

Mul och klöv-sjukan har nu spritt sig även till Skaraborgs län, där det första fallet under julhelgen inrapporterades till länsstyrelsen. Den drabbade gården är Bro,årdens egendom i Vårdnäsets socken, som har en besättning på 118 nötkreatur.

Länsstyrelsen kommer att förklara ytterligare nio andra gårdar misstänkta som varit i kontakt med den smittade gården. (TT, Mariestad.)

Ytterligare åtta gårdar

Under julhelgen drabbades ytterligare åtta gårdar av mul och klövsjuka i Istorps och Oxnevalla socknar. Annandagen 231 nötkreatur, 96 svin och sex får måste slaktas.

De konstaterade fallen på juldagen i Istorps socken var hos Gustaf Karlsson, Lundsgård, Johan Andersson, Bratorp, bröderna Larsson, Stömmared.

På annandagen konstaterades sjukdomen i Istorps socken hos Johan Johansson, Visåsdal, Edor Johansson, Dalen, Axel Johansson, Stömmare, samt i Oxnevalla socken hos lantbrukarna Johan Wester, Källeberg, och bröderna Bryggslagen.

— Nära 2.000 djur fanns det inalles på de 20 gårdar i Malmöhus, Kristianstads och Hallans län som på juldagen förklarades smittade av mul och klöv-sjuka.

DAGENS NYHETER
TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon: 22 40 60
Telegramadress: *Dagnyheter*
Postgiro 1 1518 (för annonser)
Nummer 1 1517 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten* (träffas säkrast kl. 13.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Köhlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Hedman*

Dagens Nyheters Aktiebolag
Verkst. direktör: *Hugo Hedbom*

PRENUMERATIONSPRISER
A-Stockholmsupplagan
Stor-Stbhm Övriga tidningsområde landet
Månad ..... kr. 5.75 kr. 5.00
Kvartal ..... „ 16.75 „ 14.—
Halvår ..... „ 33.— „ 31.50
Helår ..... „ 66.— „ 63.—

ANNONSPRISLISTA
daterad 1/7 1951 tillhandahålles på begäran
Dagens Nyheters tryckeri, Sthlm.

följ med TIDEN
Vårt lands främsta och största politiska tidskrift. Prenumerationspris kr. 16:— kr. för helt år — 10 nummer. Prenumeration kan verkställas i bokhandeln, hos Tidens ombud eller genom att sätta in beloppet på postgirokonto 168.

Dagens Nyheters annonser efter text — en dagsaktuell varukatalog.

HYLLOR
praktiska lagerstallager för kontor arkiv bibliotek laboratorier textilier privatinredn.
Sparrings
Karlavägen 89 — Stockholm Ö
Tel. 67 36 50 - 67 76 75 - 67 76 81

Vi har barr på våran gran
När förra årets julgranar i de flesta hem sjönk på sista versen, fick vi påringning från flera personer, som berättade att deras granar ännu stod friska och gröna och alltså inte barrade. De hade hittat på att ge granarna Blomstra och varit noga med att i samband därmed ge dem vatten varje dag. När nu en ny julgranstid har begynt, vore det roligt att höra floras erfarenheter. Pröva Blomstra på Er julgran (hoppas Ni fått en som inte buggtits under medeltiden) och låt oss få del av resultatet.
Pigga upp Era blommor med Blomstra även under vintern!
Inomhusluften under eldningssäsongen är, särskilt i moderna bostäder, rätt torr. De växter, som står framme och grönskar och blomstrar, vill därför ha ganska mycket vatten. Men detta lakar ur jorden, och ett tillskott av Blomstra då och då är därför välkommet. Vill Ni frödana åt dinpare grönska och kraftigare blommor på Era vintervisster (cissus, hyacint, amaryllis begonia, cyklamen o. s. v.), så ge dem samtliga en Blomstra-dos varannan vecka fr. o. m. november till fram i februari. Gör sedan som vanligt en eller två dagar i veckan till Blomstradagar. Se till att näringsvattnet ej får bitå för länge på fatten. Blomstra sätter även fart på likdrivningen under vintern.
Köp den här gången en stor flaska — det är ekonomiskt. Vad Ni får sker, blir ju bra för Era blommor och bladar.
PRÖVAS UNGAR... ÄNDRAR SIG SKA LÅNA ETT KÅKSLOTS KUSTER
BLOMSTRA
Blomstra tackar
för all uppskattning under det nu gångna året och tillönskar alla blomstervänner ett
nytt gott Blomstra-år
med hela färg av blommor i fönster, trädgårdar, täppor och balkonglådor.
KLIPPE & CO AB, Stockholm 8

ASKI
Skapar Kontorets Interiör
modernt funktionellt
Se vår utställning
BRUNKEBERGSTORG 11
TEL. VÄXEL 23 40 55

enorm prisnedsättning
på vår stora inventerings-
REALISATION
med början i dag kl. ½9
Bara goda kvaliteter och en jättestor sortering med fantastiskt låga priser gör att Ni kan göra verkligt fina fynd — men passa på i tid
Kappor . . . . . fr. 39:-
Ulstrar . . . . . fr. 45:-
Kappor med skinn . fr. 55:-
Dräkter . . . . . fr. 48:-
Pälsar . . . . fr. 275:—
sportkläder, kjolar, byxor till fyndpriser
KAPPAFFÄREN
Continental
VÄSTERLÅNGATAN 73
Mitt för, passagen — Telefon 20 72 73

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.